

Przebudowa w MEGA ST

MEGA ST posiada również system funkcyjny (eksploatacyjny). Także tutaj znajduje się na ROMach, przy większości MEGA ST's nie zostało zastosowanych sześć zwykłych 27C256 kompatybilnych ROMów, lecz dwa 128 kByte ROMy. Występują tutaj dwa następstwa, Atari oszczędza zapewne znowu 3 marki od licznika (przelicznika). EPROM tej pojemności kosztuje dużo pieniędzy (ok. 50 DM za sztukę), tak więc nie można stracić żadnych korzyści, jeśli oni sami nie dołączą go jako część zapasową Atari. Dziś jednak takie epromy idR kosztują około 7 DM. Niektóre nowsze wersje 1040er posiadają te same układy połączeń, jak zostało tutaj opisane. Nie posiadam niestety żadnych nowych dokumentów 1040er oraz także nie widziałem od wewnątrz jeszcze żadnych nowych 1040er, nie mogę także przy tym powiedzieć nic definitywnego, w każdym bądź razie istnieje także 1040er z megabitowym EPROMem. Dalszym nieprzyjemnym efektem ubocznym zastosowania tego EPROMu jest różne rozprzestrzeniony w gminach prawny zapis EPROMu, niestety 128 KByte (1 Megabit). EPROMs nie może więcej zapisywać. Jeśli uda się jednak zobaczyć raz szczęśliwie Atari MEGA ST, można stwierdzić ze zdumieniem, że MEGAs zaprojektowany jest na trzech różnych wersjach ROM:

Miejsce na ROM nie wystarcza na istotne zmiany TOS (768 kByte ROM...)?! Jednak nie można wówczas swobodnie łączyć, tak jak było to być może możliwe przy 1040/520/260ST. Należy każdorazowo odpowiednio przygotować kilka jumperów, punkt lutowania oraz IC . IC U12, logiczna część składowa TTL 74LS11 musi zostać zmieniona, a trzy jumpery, przynajmniej jeden z nich jest punktem lutowania muszą zostać zmienione przy nowej konfiguracji. Według schematu połączeń wymagane są następujące ustawienia dla różnych konfiguracji:

Przy czym 1-2 oznacza, że (trzybiegunowy) jumper połączony jest między biegunami jeden i dwa. W sposób zwyczajny jumpery są w licznikach Atari, jak np. W4 punkt lutowania na płycie. Widoczne staje się na nowo przy U12, że trzeba uniemożliwić emisję sygnału. Można tylko postarać się w PIN 12 części składowej ominąć w ten sposób, że nie będzie miał miejsca żaden kontakt z płytą, z drugiej strony luki te mogą w razie potrzeby zostać ponownie połączone/ mostkowane. Także tutaj można przez różne punkty lutowania wybrać rodzaj epromów, a mianowicie także między 256 KBit i 1 MBit epromu. Jest to także bardzo wyraźnie oznaczone przez trzy pola jumpera na platynie. Zmiana nie wymaga tutaj żadnego wysiłku. Po prostu wydobywane są dwa megabity-EPROMu z dwóch łączników U63 i U67, wszystkie punkty lutowania jumperów w polach z oznaczeniem '1M' usuwa pompa lutownicza. Zamiast tych wyznacza dokładnie takie punkty lutownicze na polach z oznaczeniem '256K'. Dwa te pola znajdują się bezpośrednio obok łącznika ROM dla sygnału A15 i A16, trzeci do środka platyny przez [MMU](#), występuje to dla przydziału sygnału Chip-Enable CE. Także w 1040er znajduje się 74LS11, który zostaje poprawnie odłączony przez jumper CE, nic nie może tutaj zostać przegięte / złożone.